

MIDRASH
①

AVROM SILVER JCA
12-3-19 5 ADAR II 5779
R. GOLD
ZACHAR
Is Silence Golden??

יב. (ב. כ.) 'אין אסתר מגדת מולדתה' מלמד שתפשה שתיקה בעצמה כרחל וקנתה שתפשה פלג שתיקה עמדו כל גדולי זרעה בשתיקה רחל תפשה פלג שתיקה ראתה סבלונותיה ביד אחותה ושתקה בנימין בנה תפש בשתיקה תדע שאבנו שהיתה בחשן היתה ישפה לומר יודע הנה במכירת יוסף ושותק ישפה ושותק שאול בן בנה (ש"א י טו) ואת דבר המלכה לא הגיד לו אסתר אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה.

MIDRASH TANCHUMIM
②

אמרו נחרים בינינו שלא יגיד אחד מןנו ליעקב אבינו. אמר להם יהודה, ראובן אינו כאן ואין הסרס מתקים אלא בעשרה. מה עשו. שתפו להקדוש-ברוך הוא באותו הסרס, שלא יגיד לאביהם. פינן שירד ראובן בלילה לאותו הסרס להעלותו ולא מציאו, קרע את בגדיו ובכה. סור לאחיו אמר להם, הילד איננו נאני אנה אני בא. הגידו לו את המעשה ואת הסרס ושם. ואף הקדוש-ברוך הוא אף-על-פי שכתוב בו מגיד דברו ליעקב (הה"ל קמו יט), דבר זה לא הגיד, מפני הסרס. לפיכך אמר יעקב, טרף טרף יוסף. רבי מנא אומר, במכירת יוסף לקו השבטים ולא נתפפר להם עונם עד

MALBIM

(יג) גבור, ואיש מלחמה. בארתי למעלה (ג' ב'): (יד) החשיתי, אחריש. חשה מציין השתיקה הפך דבור, ומחריש מציין השתיקה שהיא הפך התשובה, המחריש היה לו להשיב ולענות, והמחשה היה לו לדבר, עת לחשות ועת לדבר, על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים תמיד לא יחשו, ויחרישו העם ולא ענו אותו דבר, פעל חשה נמצא גם על עזיבת המעשה, ואתם מחשים, הפך חיש שמורה על הזריזות, ומענין זה בא גם על עזיבת הדבור, או הסער, ויחשו גליהם. וחרש מענין חרש אונים, עושה א"ע כאילו לא שומע, יאמר הלא מעולם לא החשיתי אף בדבר שאין נוגע לכבודי, ואיך עתה אחריש? ויותר מזה כי אתאפק בכל כחי על השתיקה, ועמ"ש כפי תהלות (לה א'): אשם ואשאת. אשם שרשו

③ Gema Sotah

הגמרא מתארת את הנסיבות שהביאו לגזירת פרעה: אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי סימאי: שלשה היו באותה עצה של "הבה נתחכמה לך" (261), בלעם ואיוב ויתרו (271), בלעם שיעץ לפרעה לעשות כן נהרג במלחמת ישראל במדין (281), איוב ששתק, שלא יעץ ולא מיחה, נידון ביוסורין (281), ויתרו שברח (301) וכו' מבני בניו שישבו בלשפת הגזית בין זקני הסנהדרין (311), שנאמר (רברי הימים"א ב, גה): "ומשפחות סופרים ישבי ועבץ תרעתים שמעתים שוכתים, המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב" (321), מהכינוי "משפחות סופרים" משמע שמשפחות הקינים ישבו בסנהדרין (331) ובתיב (שופטים א, טו): "ובני קיני חתן משה וגוי" (341), הרי משפחות הקינים (שישבו בסנהדרין) היו מצאצאי יתרו חותן משה.

YESHAYAHU

למען ציון לא אחשה, ולמען ירושלים לא אשקוט

עז-יצא כנגה צדקה, וישועתה כלפידי יבער.

ישעיהו סב-א

VAYISHLACH

④
ב ונתצא דינה בת-דָאָה אֲשֶׁר יָדָה
ג ליעקב לראות בכנות הארץ: וירא אתה שכם בן-חמור החני נשיא
ד הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת-יעקב
ה ויאהב את הנער וידבר על-לב הנער: ויאמר שכם אל-חמור אביו
ה לאמר קח-לי את-הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא
את-דינה בתו ובניו היו את-מקנהו בשדה והחרש יעקב עד-בָּאָם:

YESHAYAHU

⑤
טו אפעה אשם ואשאף יחד: אחרים הרים וגבעות וכל-עשבם אוכיש
טז ושמתני נהרות לאיים ואגמים אוכיש: והולכתי עורים בדרך לא ידעו
בנתיבות לא-ידעו אדריכם אשם מחשך לפניהם לאור ומעקשם
יז למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים: נסגו אחר יבשו כשת

KOLDODI DOFEK
THERAV

HITLER'S POPE
JOHN CORNWELL

THE DEPUTY
ROLF HOCHUTH
RAV HERZOG

יצאו דחופים בדבר המלך ונתת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן
א ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה: ומרדכי ידע את כל
אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך
ב העיר ויוצק ועקה גדלה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך כי אין
ג לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ובכל מדינה ומדינה מקום אשר
ד בר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום זככי ומספר שק ואפר
ה יצע לרבים: ותבואנה [ותבואנה] נערות אסתר וסריסה ויגידו
ז לה ותתחלת המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי
ח ולהסיר שכו מעליו ולא קבל: ותקרא אסתר להתר מסריסי המלך
ט אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה:
י ויצא התר אל מרדכי אל דחוב העיר אשר לפני שער המלך: ויגיד
יא לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן
יב לשקול על גני המלך ביהודים [ביהודים] לאבדם: ואת פתשון
יג כתב הדת אשר נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את אסתר
יד ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו
טו על צמיה: ויבוא התר ויגד לאסתר את דברי מרדכי: ותאמר אסתר
טז להתר ותצוהו אלי מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים
יז אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
יח אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את
יט שרכיט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום:

יבני ויגידו למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל-
יד תרמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: כי אם תחריש
יט תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת
כז ובית אביה תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: ותאמר
כח אסתר להשיב אל מרדכי: לך כנוס את כל היהודים הנמצאים
כט בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום
גם אני ונערתי אצום בן ובכנ אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר
ד אבדתי אבדתי: ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר:
ה ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך
והפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית
ב המלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות המלך את אסתר המלכה
ג עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרכיט
ד הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרכיט: ויאמר לה
ה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ויגמן
ו לך: ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-